

VIERDE ZONDAG D.H.J.

*Jezus sprak hen aan:
'Kom, volg mij; ik maak van jullie
vissers van mensen.'*
(Marcus 1)

INTREDE

Lied.

t.: Marcel Zagers
m.: Willem Vogel**A.: Er is licht, er is donker en het is goed.**K.: Licht om al wat groeit en bloeit
van harte te bewonderen,
donker om de sterren
aan de hemel te zien flonkeren.**A.: Er is licht, er is donker - zo is het goed.****A.: Er is herfst, er is lente en het is goed.**K.: Herfst om los te laten
als de blad'ren uitgeleefd en dor;
lente om weer op te staan
en zien hoe dood nieuw leven wordt.**A.: Er is herfst, er is lente - zo is het goed.**

WELKOM.

*'De tragedie van de moderne mens
bestaat niet zozeer in het feit
daot hij over de zin van zijn
eigen leven steeds minder
weet, maar dat hem dit
steeds minder kan schelen.'*

VaclavHavel

*Of, zoals enige tijd geleden
ons hier werd voorgehouden:
verontrustend is niet zozeer
dat we de antwoorden niet
of niet meer kennen, maar
dat de vraag niet meer opkomt.**Welkom u allen hier
om wille van elkaar
in Gods naam samen.*

+

**A.: Er is spreken en zwijgen
en het is goed.**K.: Spreken om te zingen
van het goede dat de aarde geeft;
zwijgen om te horen
wat geheimvol in ons mensen leeft.**A.: Er is spreken en zwijgen - zo is het goed.**

SCHULD BEKENNEN.

V.: Was wat ik zei
zo verlossend als de morgen,
zo helder als de dag kan zijn ? -Was wat ik deed
zo krachtig als een mens,
zo zorgzaam als een moeder kan zijn ? -Was wat ik dacht
zo zuiver en verfrissend,
zo verkwikkend als water kan zijn ? -Was mijn bidden
zo echt en oprecht,
zo vertrouwwol als een kind kan zijn ? -Was mijn leven
zo sprekend en warm,
zo van harte als liefde kan zijn ?

Wanneer het zo niet was . . .

**A.: VERGEVEN WIJ ELKAAR
EN GOD EN GOED ONS ALLEN.**

BEZINNING.

**A.: Gij hart, Gij bron van leven
ontferm U over ons.
Gij adem, ziel in mensen
ontferm U over ons.**

*Gebruik je verstand, maar
laat ook je hart spreken.*

**A.: Gij hart, Gij bron van leven
ontferm U over ons.
Gij adem, ziel in mensen
ontferm U over ons.**

*De logica van de rede is niet
de logica van het gemoed.*

**A.: Gij hart, Gij bron van leven
ontferm U over ons.
Gij adem, ziel in mensen
ontferm U over ons.**

*Wat de mens heeft meegekregen
kan ondersneeuwen, niet doodvriezen.*

**A.: Gij hart, Gij bron van leven
ontferm U over ons.
Gij adem, ziel in mensen
ontferm U over ons.**

GEBED.

Rabindranath Tagore
(1861-1941)

Ik weet
dat mijn taak in Uw schepping
nooit af zal zijn, -

dat het minste wat ik ervoor doe
niet tevergeefs is;
dat niets onbelangrijk is. -

Ook de bloem niet
die al voor zij is uitgebloeid
in gras en modder valt;

ook de rivier niet
die wegebt in de woestijn
en verdroogt.

Ik weet
dat wat ongedaan bleef
niet spoorloos verdwenen is.

Ik weet zeker
dat niets vruchteloos, onbelangrijk,
nutteloos of verloren is.

Dit is het wat mij
zo oneindig gelukkig maakt.

Lied.

Wees voor mij een beschuttende rots. (1c)

*t.: Sytze de Vries
m.: Willem Vogel*

EERSTE LEZING.Jona
3,1-5.10

De Heer richtte zich tot Jona: 'Ga naar Ninive, de grote stad en breng er de boodschap die Ik je meegeef.' En Jona begaf zich, zoals hem opgedragen, op weg naar Ninive. Dat was een geweldig grote stad, wel drie dagreizen groot. En Jona ging een dagreis ver de stad in en preekte: 'Nog veertig dagen en Ninive vergaat!' De mensen van Ninive geloofden het woord van God en riepen een vasten uit. Allen, van groot tot klein, trokken het boetekleed aan. God zag dit. Hij zag hoe ze zich van hun slecht gedrag bekeerden. Hij kreeg er spijt van dat Hij met ondergang gedreigd had en voerde zijn dreiging niet uit.

Lied.**Wees voor mij een beschuttende rots. (1c)****HET EVANGELIE.**

Marcus 1,14-20

Jezus liep langs het meer van Galilea waar hij Simon en diens broer Andreas bezig zag het net uit te werpen in het meer; zij waren namelijk visser. Jezus sprak hen aan: 'Kom, volg mij; ik maak van jullie vissers van mensen.' Zij lieten hun netten in de steek en volgden hem. Iets verderop zag hij Jakobus, zoon van Zebedeus, en diens broer Johannes; ook zij waren in de boot bezig met hun netten klaar te maken. Hij riep hen en zij lieten vader Zebedeus met de dagloners in de boot achter en volgden Hem.

Lied.**Wees voor mij een beschuttende rots. (1c)****MEDITATIE.**

Gevraagd naar waarom ze voor het leven van een kluizenaar had gekozen zei zuster Hedwig Vrensen iets wat velen haar zullen kunnen nazeggen, al zijn ze geen kloosterling of kluizenaar geworden.

Als kind had ik al het gevoel van: er bestaat een groot geheim. Ik zeg het met woorden van nu. Als kind voelde ik me omgeven. Ik wist: ik woon in een geheim. In de natuur heeft me dat 't eerst aangesproken. Als klein kind ging ik 's morgens vroeg de tuin in. Dat was voor mij geheimvol. Daar was iets . . . ik wist niet wat; ik noemde het ook geen 'God'. Daar was 'geheim'. Ik vond dat prachtig en dan werd ik heel stil van binnen en gelukkig. Die twee vielen samen: stilte en geluk.

Je kunt je afvragen wat Jezus nu eigenlijk wilde zeggen met 'Ik maak mensenvissers van jullie'. Tijden lang en eigenlijk nu nog steeds of wéér werd er alleen van roeping gesproken wanneer het mensen betreft die voor het kloosterleven kiezen of die priester of diaken willen worden. Op de dag van vandaag wekken kerkleiders de indruk op 'roepingenzondag' bijna alleen nog de werving van priesters als gewijde kerkelijke bedienaars en geroepen op 't oog te hebben. Het valt op, dat vele kloostercongregaties heel bescheiden zijn, niet met alle macht proberen als gemeenschap te overleven en de eigen gelederen te versterken, maar dat ze doende zijn hun idealen te enten op mensen 'buiten de muren' en daar

'in de wereld' zoveel mogelijk initiatieven steunen
 op 't gebied van hulp aan mensen-in-nood,
 bezinning op de toekomst en ware kunst.
 Net zomin als met de uitspraak dat de oogst groot is
 maar dat er weinig werklieden zijn, heeft Jezus van
 Nazaret met de belofte 'Ik maak jullie tot mensen-
 vissers' gemikt op de werving van tempel- of
 kerkpersoneel of op kerken vol volk.
 Het ging hem om Gods Wereld, waarin mensen om
 hun eigen bestwil bedacht zijn op het Geheim
 waaruit ze voortkomen, dat hen bezielt en naar wie
 - hoe ook gezien en beleden - zij op weg zijn:
 Gods Wereld van eerbied en liefde voor 't leven.
 Daartoe is elke mens - wie ook waar ook - voor zijn
 doen en laten geroepen: geroepen tot 'handen uit de
 mouwen' en 'tot handen gevouwen'.
 Het lijkt heel schadelijk voor Gods mensen en wereld,
 om roeping enkel aan het werk te zien in wat heet
 de gewijde ambten; want hiermee wordt de eigen
 diepe zin en waarde van alle menselijk doen en laten
 - hoe ook wat ook - genegeerd.
 Juist in onze tijd waarin voor de religieuze mens
 hemel en aarde, sacraal en prof aan, gewijd en
 niet-gewijd, eredienst en mensendienst, zelfs geloven
 en niet-geloven elkaar steeds meer naderen en
 samen thuishoren in het ene grote geheel
 waartoe wij ons bewust zijn te behoren -
 juist nu gaan we beseffen dat handen gevouwen en
 handen uit de mouwen bij elkaar horen,
 twee kanten van hetzelfde zijn zoals in de geest van
 Jezus van Nazaret godsdienst en mensendienst
 samen in een adem genoemd moeten worden.

*God kun je nergens ontmoeten,
 ook niet in de sacramenten, als je Hem
 niet eerst ontmoet hebt in gekwetste,
 beledigde en beschadigde mensen.*
 (Edw. Schillebeeckx 1914-2009)

*Wordt geloof geheel vervangen door leer,
 aanbidding door tucht en liefde door gewoonte, -
 wordt de hedendaagse crisis genegeerd
 vanwege de luister van het verleden, -
 is het geloof meer een erfstuk
 dan een levende fontein
 en spreekt het alleen maar namens het gezag
 en niet met de stem van diep mededogen, -
 dan wordt de boodschap van het geloof zinloos.*
 (Abraham Herschel 1907-1972)

*

Waartoe Jezus van Nazaret oproept is duidelijk:
*Wat je één van deze minsten der mijnen
 hebt gedaan, dat heb je mij gedaan!*

Kort orgel

'Roeping' inbedden tot alleen van toepassing op
 ambten, functies, taken en mensen in kerkelijke
 dienst, heeft op de langere duur tot gevolg
 dat het gewone alledaagse doen en laten van mensen
 ontheilgd raakt en al gauw niet om de eigen zin en
 waarde ervan worden gewaardeerd maar deze enkel
 nog ontlenen aan 'oneigenlijke elementen' als
 wat 't aflevert, wat 't schuift', welk aanzien . . .
 Werk dat weinig of niets aantoonbaars 'aflevert',
 minimaal of niets 'schuift' en de mens geen kans biedt
 opgenomen te worden in de kring van BN'ers, -
 dit werk in geduldige aandacht, stille zorg voor wat
 zwak, klein, onmachtig is -

dit werk zal al rap het kind van de rekening worden.
 Maar afgezien van deze sprekende werksectoren
 is het de vraag of hedendaagse mensen bij alle druk,
 haast en grondige materiele vervlakking,
 in hun beroep nog wel iets van roeping beleven,
 iets van zending, iets wat er toe doet, beklijft.
 Het is wellicht goed nog eens te overwegen hoe
 de oosterse wijze Rabindranath Tagore
 heilig gelooft in 't kleine, vergeefse, zelfs mislukte . . .

In een van de herdenkingen van Vaclav Havel,
 die einde vorig jaar overleed, wordt 'n brief van hem
 aangehaald die hij vanuit de gevangenis aan zijn
 vrouw Olga heeft geschreven: een moderne
 geloofsbelijdenis, een nieuwe versie van het versleten,
 wellicht vergeten 'God zal 't u lonen':

*Alleen de diepe overtuiging dat niets wat
 gedaan is, ongedaan gemaakt kan worden;
 dat alles ergens is; dat alles ergens op een of
 andere wijze geweten wordt en dat zo alles
 'ergens' in zijn totaliteit naar waarheid wordt geschat
 en dat overal zin wordt verleend,
 maakt het de mens mogelijk met het besef
 van de dood te leven en daarmee uit te komen.*

Tussen haakjes voegde hij hieraan toe:

*Dit aspect van het geloof in het leven
 kun je ook als een verhuld geloof
 in de onsterfelijkheid zien.*

Geloof in wie je bent, in wat je doet . . .
 het heeft Gods zegen.

Orgel

BELIJDENIS.

Gaat u staan

A.: Om God te leven t.: M. Zagers
heeft hij mensen aan de rand
van dood en samenleven m.: F. Bertens
een open hand gegeven
maar meer nog geloof,
geloof in zichzelf en het leven.

K.: *Zoveel mensen aangetast
 in hun eigenwaarde
 Anders-zijn het wordt een last,
 een lot zwaar mee te dragen.*

A.: Om God te leven

K.: *Twijfels, vragen wie ben ik
 horen bij het leven
 in een lieve mensenblik
 verlicht en opgeheven.*

A.: Om God te leven

ONDERBREKING.

Brood en Beker
 Collecte

Lied.

BROOD EN BEKER.

*Laatje niet verblinden
 door dwaallicht, schone schijn;*

*niet overschreeuwen
door halve waarheid, holle frasen.*

*Laatje niet vullen
met maaksels van eigen makelij;
niet vangen door wat
te hebben en te halen is.*

*Want oneindig veel hoger reikt je heimwee;
oneindig veel verder je horizon.*

GEDACHTENIS.

*Bid voor ziek, zwak, gekwetst;
het kan iedereen treffen.*

*Bid voor die liefdevol zorgen;
iedereen wordt ooit gevraagd.*

Gedenk hen die ons zijn ontvallen.

Met eerbied noemen wij bij naam:

*Gedenk ook hen die vergeten zijn heengegaan.
Dat zij rust en vrede kennen.*

GEBED AAN TAFEL.

Gezongen, gezegd

A.: Om een mens te zijn op aarde H. Jongerius
zonder aanzien, zonder macht,
is Hij onder ons geboren
in de kilte van de nacht.

Waar Hij was, die mens Jezus Christus
kwamen lammen in de benen,
gingen doven de oren open en
vielen blinden de schellen van de ogen.

Waar Hij was vluchtten kramp en koorts
uit het lijf van de mensen,
werd de gemeden melaatse in de kring
opgenomen en zieken de straffende
vinger Gods uit het hoofd gepraat.

Waar Hij was werden brood en vis
van harte gedeeld en groeide uit amper
iets voor één overvloed voor allen.

Waar Hij was verliet God zijn hoge
hemel en werd een vader
die leeft en lijdt met de mensen.

A.: Om een vuur te zijn op aarde
dat verwarmt maar niet verblindt
is Hij onder ons geboren
als een weerloos mensenkind.

Hij was een man
met het hart op de tong,
had niet dat moeilijke van geleerden
die met letter en wet
het leven verduisteren.

Hij vertelde het daagse leven:
over een zaadje zo klein
en de boom zo groot;
over een man met schuren vol
en zo arm als wat;
over een kind dat wegliep

en terugkwam;
 over de mensen
 die bij het goed wat ze doen
 en het kwaad wat ze laten
 niet weten dat ze God voor zich hebben.

Duidelijke taal voor wie horen wil.

**A.: Om een licht te zijn op aarde
 dat de duisternis verjaagt
 is hij onder ons geboren
 als een stem die waarheid vraagt.**

Vanaf de berg zag Hij
 de wereld op zijn kop.
 'Zalig de armen; want je bent
 niet gelukkig om wat je bezit
 en je wordt niet rijk van wat je hebt.
 Zalig die van wapens
 niet willen weten;
 ze winnen de wereld zonder geweld.
 Zalig die hun zinnen zuiveren;
 ze vinden God in 't diep van hun hart.
 Zalig die deemoedig zijn;
 als een kind bij Moeder
 zijn zij geborgen bij God.
 In dit vertrouwen heeft Hij
 van de wereld afscheid genomen.

**A.: Om de vreugde van de aarde,
 vrede, recht in overvloed
 is hij onder ons geboren
 Gods geschenk dat leven doet.**

Hij nam brood,
 zegende, brak het en zei:
 Dit ben ik en ik beloof jullie vast
 dat ge zult eten en drinken
 aan mijn tafel in Vaders huis.
 Neem het, eet het. -

Hij nam de beker, zegende die,
 reikte hem over en zei:
 Neem de beker van Mij over
 en geef hem door;
 want Ik zal er pas weer van drinken
 wanneer alles is voltooid.

Doe wat ik heb gedaan
 en vergeet me niet.

**A.: Om een mens te zijn op aarde
 zonder aanzien, zonder macht,
 is Hij onder ons geboren
 in de kilte van de nacht.**

Bij leven niet begrepen
 en in de steek gelaten
 gedoemd te worden vergeten,
 is Hij onweerstaanbaar
 doorheen de dood tot leven gekomen -
 is Hij voor allen die in Hem
 hun ware aard en God herkennen
 geworden die Hij is:
 de mens een broeder, God een zoon.

Bid zoals hij gebeden heeft.

COMMUNIE.

Brood en
leven delen.

*Deel brood en beker.
Deel met Hem het leven
waarin wij één zijn en
waarvan God het hart is.*

ONDER DE UITREIKING.**Lied.****GEBEDEN.**

A.: **Wat in mensen leeft** t.: M. Zagers
 aan vreugde en verdriet m.: W. Vogel
 het wordt gedragen
 op de woorden van een lied.

*In de morgen stilletjes
als een bloem opengaan;
als een waterlelie je rustig
sluiten in de avond.
Het mag bidden heten.*

A.: **Wat in mensen leeft**
 aan droom en visioen
 het staat geschreven
 in verhalen nu en toen.

*Als een lijster de ochtend
met een lied begroeten;
als een wolf janken tegen
de nacht van pijn en venijn.
Het mag bidden heten.*

A.: **Wat in mensen leeft**
 aan twijfel en geloof
 het houdt ons gaande
 als een stille stem van hoop.

*'s Morgens, 's avonds
en in de loop van de dag
je handen even vrij maken
en in overgave vouwen.
Het mag bidden heten.*

A.: **God die ons omgeeft**
 Uw schepping niet verlaat
 naar wie wij leven
 hart en ziel van wat bestaat.

ZEGENWENS

Zegenen wij elkaar met hart en handen
met raad en daad in Gods naam,
Vader Zoon en Heilige Geest.
Amen.

+

ORGELSPEL